

Ses estrelles del cel · Antònia Font

Do Sol lam Sol

Re Do Sol lam Amb sa mateixa peresa

Sol que un home descarrega un piano

Re mim inventariam ses estrelles del cel

Re Do i clovelles de molt bons pistatxos

lam Re

I amb sa mateixa pobresa

Sol omplim es cendrer amb una llosca

Re mim i mos pensam que menjam

Re Do de sa fruita madura sa carn olorosa

Sol La Re

I és igual

Do si ja no mos queden pessetes

Re Sol perquè robam es paper higiènic

Do sim de sa biblioteca de s'excel·lentíssim

lam Sol Re Do ajuntament de Lloseta

Sol lam

Sol Re Do Re I amb sa mateixa aigua clara

Sol que es homes se renten sa cara

Re Sol recuperam sa puresa

Re Do des dies de crisi

lam que mos arruinaren

Re

I amb sa mateixa mirada

Sol que es homes se miren sa Lluna

Re Sol noltros miram sa farola

Re Do pes vidres que sonen

lam a gotes de pluja

Re

I és igual

Do si mos engeguen d'aquesta casa.

Re Sol Si mos hi menja sa merda,

Do i es cables fan xispes,

sim lam ses teules degoten

Sol Re i ses bicicletes estan rovellades

Viure és sobreviure
es futur parabòlic
amb atletisme d'imbècil
i equilibrisme d'alcohòlic

Viure és sobreviure empresonat
dins un rellotge d'arena,
lliure dins un infinit arenal,
lliure de morir-te de fam.

